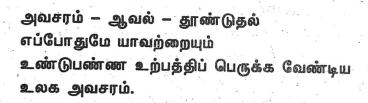
(3)

"கல்லாதது உலகளவு"

ம. திருவள்ளுவர்

படித்த கவிதைகள்

1. வால்ட் விட்மனின் "புல்லின் இதழ்களி"லிருந்து "பேச்சாளர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதை நான் கேட்டிருக்கிறேன், அது முதலும் முடிவும் பற்றிய பேச்சே. ஆனால் நான் முதலைப் பற்றியோ முடிவைப் பற்றியோ பேச மாட்டேன். இப்பொழுதைக் காட்டிலும் அதிகமான தொடக்கம் முன் எஞ்ஞான்றும் இருந்ததில்லை இப்பொழுதை விட அபரிமிதமான இளமையும் முதுமையும் முன் எப்போதும் இருந்ததில்லை. இப்பொழுதுள்ளதை விட இனி எக்காலத்தும் முற்றமுடியாத பூரணத்துவம் இருக்கப் போவதுமில்லை இப்பொழுதுள்ளதை விட சொர்க்கமும் நரகமும் இனி இருக்கப் போவதுமில்லை

தெளிவற்ற மங்கிய ஒளியிலே மாறுபாடற்ற ஒத்தவர்கள் முன்னேறுகிறார்கள் எப்பொழுதும் பொருள் சேர்க்கை, அபரிமிதப் பெண் போகம், எப்பொழுதும் ஒத்த தன்மையில் ஒர் இணைப்பு, எப்போதும் மேலான உயர்ந்த நிலை, எப்போதும் வாழ்க்கையின் வம்சாவளி விளக்கமாகச் சொல்வதால் பயன் ஏதுமில்லை கற்றாரும் கல்வி அற்றாரும் ஈதிங்ஙனமே என உணர்கிறார்கள். நிச்சயமாக – மிகத் தெளிவான, நிச்சயமாக, நேர்மையானவர்களின் உள்ளத்தை ஆழ்ந்துபார்.

நன்கு பிணிக்கப்பட்டுள்ளதாய், பிடிப்பான உத்தரத்தோடு, ஒரு குதிரையைப் போன்று துணிவானதாய்,

இனிய நந்தவனம் 🛛 26 🏲 ஜுன் ~ 09

அன்பு நிறைந்தாய், அகந்தை மிக்கதாய், ஒளி வெள்ளமதாய், நானும் இப்புதிரும் : இவன் நிற்கிறோம்!"

2. தாகூரின் "கீதாஞ்சலி"யிலிருந்து...

கைதியே! உன்னைக் கட்டிப்போட்டது யார்? என்னிடம் சொல் கைதி சொன்னான் 'என் தலைவன் தான்' என்று பொருளாலும், வலிமையாலும் உலகத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் மிஞ்சிவிட வேண்டும். என்று நினைத்தேன். அரசனுக்குரிய செல்வத்தையும் என் கருவூலத்தில் சேர்த்தேன் என்னை உறக்கம் ஆட்கொண்ட போது என் தலைவனுக்குரிய படுக்கையிலேயே படுத்தேன். விழித்துப் பார்க்கையில் என் சொந்தக் கருவூலத்திலேயே நான் ஒரு கைதியாக இருந்தேன்! கைதியே! உடைக்க முடியாத இந்தச் சங்கிலியைச் செய்தது யார்? எனக்குச் சொல்கைதி சொன்னான், 'இதனைக் கவனமாக அடித்து உருவாக்கியது நான் தான். தோல்வி யுறச் செய்ய முடியாத வலிமையால் இந்த உலகை அடிமைப்படுத்தி ஆளவும், என் விருப்பத்திற்கேற்ப அதிகாரம் செலுத்தவும் நினைத்தேன். அதனால் இரவு பகலாகப் பெரும் நெருப்பிலிட்டுக் கடுமையாக அடித்துத் தட்டி இந்தச் சங்கிலியை உருவாக்கினேன் கடைசியாக வேலை முடிந்து, உடைக்க முடியாதபடி கண்ணிகள் இணைக்கப்பட்டதும், அந்தச் சங்கிலியே என்னைத் தன் இறுக்கமான பிடிக்குள் வைத்து இருப்பதை அறிந்தேன்,

3. ரசித்த தத்துவம்

<mark>"ஒஷோ"வின்</mark> "ஒரு கோப்பைத் தேநீரி"லிருந்து

அன்பே, நான் பரவசத்திலிருக்கிறேன்! உனக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக நினைத்திருந்தேன் ஆனால், அலுவல் மிகுதியால் அது முடியாமலே போயிற்று என்றாலும், என் வாழ்த்துக்களைத் தினசரி அனுப்பிக் கொண்டுதானிருக்கிறேன். வாழ்க்கை ஒரு சாதனை; எவ்வளவு மிகுதியாக இதில் ஈடுபடுகிறோமோ அவ்வளவு அதிகமாக இது புனிதமடைகிறது. ஒளி, இருளில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது உண்மையும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது அதை தேடுவதே ஆனந்தம்! ஒரு முனிவரின் சொற்கள் நினைவிற்கு வருகின்றன! உண்மை தங்கமூடிக்குள் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்தத் தங்க மூடி, தங்க ஜாடி வேறொன்றுமில்லை, நம் மனம் தான்! மனம் நம்மை மிக மென்மையாக்கிவிட்டது நாம் அதற்குள்! அதை அடையாளம் கண்டுகொள்கிறோம் நாம் அதனுடன் ஒத்துப் போகிறோம் நாம் அதனால் தான் நமக்கு, அடிமைத் தளை; மறுபிறப்புச் சங்கிலிகள்! அதற்கு மேலே எழு! அதிலிருந்து நீ வேறு என்பதை உணர்! அதன் பிறகே பரவசம் உண்டாகும், அது தான் கதந்திரம், அது தான், பிறப்பு இறப்பின் முடிவு.

நாம் உண்மையில் யாரோ அதுவாக இருக்க வேண்டும். அது ஒன்று தான் சாதனை ஆசைகளின் மூலம் வாழ்வதால் உண்டாகும் ஏமாற்றமும் சலிப்புணர்வும் தான் அந்தச் சாதனையைக் கொண்டு வரும். ஆசைகள் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையோடு இரு அப்போது தான் பற்றின்மை தோன்றத் துவங்கும் இதைத் திட்டமிட்டுச் செய்ய முடியாது பற்றின் விழிப்புணர்வால் இயல்பாக வரவேண்டும் இது. நாம் ஒவ்வொருவரும் பற்று பாசங்களை நன்றாய் உணர்ந்திருக்க வேண்டும் பற்றுக் கொண்டு இருக்க வேண்டும்! எதையும் பிரக்கையில்லாமல் செய்யக்கூடாது இதைக் கவனத்தில் வைத்திருந்தால் ஒரு நாள், திடீரென, நமது பிரக்கையில் ஒரு முழப்புரட்சியை நிகழ்ந்துவிடும் கடவுள் உன்னை இந்த புரட்சியை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறார் இதுமட்டும் நிச்சயம்

தொடரும்...

இனிய நந்தவனம் 💜 27 🏲 ஜுன் ~ 09